

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1231

z dnia 27 sierpnia 2020 r.

w sprawie formatu i instrukcji dotyczących sprawozdań rocznych z wyników kontroli występowania i formatu wieloletnich programów kontroli występowania oraz praktycznych ustaleń, przewidzianych odpowiednio w art. 22 i 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 3 akapit drugi i art. 23 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 22 rozporządzenia (UE) 2016/2031 ustanowiono obowiązki państw członkowskich w zakresie przeprowadzania kontroli występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii w oparciu o ryzyko oraz oznak i objawów jakichkolwiek agrofagów objętych środkami, o których mowa w art. 29, lub środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1, na obszarach, na których nie odnotowano występowania danych agrofagów, a także składania Komisji i pozostałym państwom członkowskim co roku sprawozdań z wyników tych kontroli występowania.
- (2) Podobnie art. 24 rozporządzenia (UE) 2016/2031 nakłada na państwa członkowskie obowiązek przeprowadzania corocznie kontroli występowania agrofagów priorytetowych, jak określono w art. 22 ust. 1 i 2.
- (3) Na wniosek Komisji Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) opracował zestaw narzędzi do nadzoru nad agrofagami roślin, obejmujący karty kontroli występowania agrofagów w odniesieniu do agrofagów kwarantannowych dla Unii, szczegółowe wytyczne dotyczące wiarygodnego statystycznie i opartego na analizie ryzyka podejścia do kontroli występowania agrofagów oraz szczegółowe informacje na temat kontroli występowania konkretnych agrofagów. Celem tego zestawu narzędzi jest pomoc państwom członkowskim w opracowaniu i wdrożeniu kontroli występowania w celu zapewnienia spójnego podejścia na całym terytorium Unii.
- (4) Aby zapewnić jednolitą prezentację wyników kontroli występowania przez państwa członkowskie, należy przyjąć standardowy format sprawozdania rocznego w odniesieniu do wszystkich odnośnych agrofagów, w tym instrukcje dotyczące sposobu wypełniania. Format ten powinien opierać się na elementach wymienionych w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/2031 oraz na mających zastosowanie wymogach w zakresie kontroli występowania określonych w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/2031 w odniesieniu do konkretnych agrofagów, a także na odnośnych kartach kontroli występowania agrofagów, oraz, w stosownych przypadkach, na specjalnych wytycznych opracowanych w tym celu przez Urząd. W celu zapewnienia kompleksowego podejścia format ten powinien obejmować kontrole występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii i agrofagów objętych środkami określonymi w art. 29 i 30 rozporządzenia (UE) 2016/2031, na obszarach, na których nie odnotowano występowania tych agrofagów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4.

- (5) Niektóre z aktów wykonawczych do rozporządzenia (UE) 2016/2031 będą jednak wymagać przeprowadzenia kontroli występowania opartych na danych statystycznych w odniesieniu do niektórych agrofagów. W przypadku niektórych agrofagów państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu podejścia opartego na danych statystycznych. Należy zatem ustanowić specjalny format dla kontroli występowania opartych na danych statystycznych, ponieważ byłby to lepszy sposób prezentowania elementów takich kontroli występowania.
- (6) Ten format wieloletnich programów kontroli występowania oraz praktyczne ustalenia dotyczące stosowania elementów określonych w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031 w odniesieniu do szczególnych zagrożeń agrofagami powinny opierać się na doświadczeniu zdobytym do tej pory przez państwa członkowskie w odniesieniu do projektowania, prowadzenia, sprawozdawczości i prezentacji kontroli występowania oraz kart kontroli występowania agrofagów opracowanych przez Urząd, a także, w stosownych przypadkach, wytycznych dotyczących nadzoru nad konkretnymi agrofagami.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Format i instrukcje dotyczące sprawozdania rocznego z wyników kontroli występowania

1. Format i instrukcje dotyczące sprawozdań rocznych przedkładanych Komisji przez państwa członkowskie dotyczących wyników kontroli występowania agrofagów, o których mowa w art. 22 i 24 rozporządzenia (UE) 2016/2031, ustanowiono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
2. Zgodnie z formatem i instrukcjami, o których mowa w ust. 1, sprawozdania roczne z wyników kontroli występowania zawierają następujące części:
  - a) część I: Ogólne informacje o wynikach kontroli występowania;
  - b) część II: Prezentacja wyników kontroli występowania;
  - c) część III: Podsumowanie wyników kontroli występowania i aktualizacja statusu agrofaga.

Artykuł 2

Format wieloletnich programów kontroli występowania oraz praktyczne ustalenia dotyczące stosowania elementów odnoszących się do konkretnych zagrożeń agrofagami

1. Format wieloletnich programów kontroli występowania oraz praktyczne ustalenia dotyczące stosowania elementów określonych w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031 w przypadku konkretnych zagrożeń agrofagami ustanowiono w załączniku II.
2. Wzór formularza na potrzeby wieloletnich programów kontroli występowania składa się z następujących części:
  - a) część I: informacje ogólne;
  - b) część II: wzory formularzy na potrzeby wieloletnich programów kontroli występowania.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 sierpnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Format i instrukcje do rocznego sprawozdania z kontroli występowania przewidzianych w art. 22 rozporządzenia (UE) 2016/2031

CZĘŚĆ I

Informacje ogólne o wynikach kontroli występowania, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a)

Wzór informacji ogólnych o wynikach kontroli występowania przewidzianych w art. 1 ust. 2 lit. a) jest następujący:

„Informacje ogólne o wynikach kontroli występowania z [rok] r.

- Państwo członkowskie:
- Właściwy organ:
- Osoba wyznaczona do kontaktów (imię i nazwisko, stanowisko zajmowane we właściwym organie, nazwa organizacji, numer telefonu i adres e-mail do kontaktów):
- Organizacje biorące udział w programie kontroli występowania, w tym laboratoria:
- Ogólnodostępne podsumowanie wyników (500–3 000 słów):
  - *krótki opis zakresu programu na dany rok,*
  - *krótki opis stosowanej metodologii kontroli występowania, w tym wszelkich nowych lub innowacyjnych technologii (jeżeli dotyczy),*
  - *łącna liczba agrofagów objętych kontrolą występowania w danym roku, zgodnie z zakresem art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031;*
  - *liczba wykrytych i potwierdzonych urzędowo agrofagów oraz podjęte działania następcze,*
  - *szczegółowe cele programów, które osiągnięto w danym roku,*
  - *link do krajowej strony internetowej zawierającej bardziej szczegółowe informacje (jeżeli jest dostępna).”.*

Kolumny 5, 6 i 7: Opcjonalnie lub w stosownych przypadkach określonych w szczególnych wymogach prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów.

Kolumna 5: Należy wskazać obszary ryzyka rozpoznane na podstawie biologii danego agrofaga/danych agrofagów, obecności roślin żywicielskich, warunków ekoklimatycznych oraz zagrożonych lokalizacji.

Kolumna 6: Należy wskazać całkowity obszar objęty populacją docelową (ha) w państwie członkowskim.

Kolumna 7: Należy wskazać część poddanego kontroli występowania obszaru zajmowanego przez populację docelową (poddany kontroli obszar/obszar zajmowany przez populację docelową) w ujęciu procentowym.

Kolumna 8: Należy wskazać: rośliny, owoce, nasiona, glebę, materiał opakowaniowy, drewno, maszyny, pojazdy, wodę, inne, aby określić konkretny przypadek. Wyniki przedstawia się w oddzielnych wierszach jedynie w przypadku, gdy szczególny wymóg prawny dotyczący kontroli występowania agrofagów zawiera wykaz towarów podlegających kontroli.

Kolumna 9: Należy przedstawić wykaz gatunków/rodzajów roślin, które poddano kontroli. Jeden wiersz jest przeznaczony dla jednego gatunku/rodzaju roślin jedynie w przypadku, gdy przewiduje to szczególny wymóg prawny dotyczący kontroli występowania agrofagów.

Kolumna 10: Należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrole występowania. W przypadku agrofagów zgłaszanych w grupach można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące wszystkich agrofagów z danej grupy. W przypadku agrofagów, które nie są zgłaszane w grupach, można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące jednego agrofaga.

Kolumna 11: Należy podać szczegóły kontroli występowania, uwzględniając dla każdego agrofaga szczególne wymogi prawne dotyczące kontroli występowania agrofagów. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”. Z wyjątkiem liczby ocen wizualnych, które można zgłaszać w ujęciu grupowym, wszystkie pozostałe dane należy przedstawić dla poszczególnych agrofagów, chyba że w kolumnie 14 („Uwagi”) podano uzasadnienie dla zgłoszenia według grup. Jeżeli wynika to ze szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów, należy wypełnić oddzielne wiersze (np. aby zgłosić różne rodzaje testów i podać ich liczbę).

Kolumna 12: Należy podać liczbę wyników dodatnich na jednego agrofaga. Liczba ta może być inna niż liczba pojawów agrofagów, jeżeli w jednym powiadomieniu o pojawie agrofagów ujęto kilka wyników dodatnich.

Kolumna 13: Należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania.

Kolumna 14: Należy podać wszelkie inne informacje, które uznają Państwo za istotne, a także – w stosownych przypadkach – informacje o wynikach kontroli występowania dotyczących roślin niewykazujących objawów, u których wykryto agrofagi.

2.2. Instrukcje dotyczące sposobu wypełniania wzoru formularza

Należy wyjaśnić założenia leżące u podstaw zaplanowania kontroli występowania według pojedynczych agrofagów. Podsumowanie i uzasadnienie:

- populacja docelowa, jednostka epidemiologiczna i jednostki kontrolne,
- metoda wykrywania i czułość metody,
- czynniki ryzyka wskazujące poziomy ryzyka i odpowiadające im ryzyko względne oraz odsetek populacji roślin żywicielskich.

Kolumna 1: Należy podać nazwę systematyczną agrofaga (wymienioną w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072 lub w dowolnym szczególnym środku dla danego agrofaga).

Kolumna 2: Należy wskazać położenie geograficzne miejsc, w których przeprowadzono kontrolę występowania, najlepiej za pomocą najniższych dostępnych poziomów NUTS.

Kolumna 3: Należy wskazać miejsca przeprowadzenia kontroli występowania, wypełniając więcej niż jeden wiersz na jednego agrofaga, jeżeli wynika to ze szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania danego agrofaga. Kontrole występowania przeprowadzone w dopuszczonych miejscach produkcji należy zgłaszać zawsze w oddzielnym wierszu. Wybierając opcję „inne”, należy określić rodzaj miejsca:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcji): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. prywatne ogrody; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca itp.);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 4: Należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrole występowania.

Kolumna 5: należy wskazać wybraną populację docelową, podając odpowiednio wykaz gatunków żywicielskich i obszar. Populację docelową definiuje się jako zbiór jednostek kontrolnych. Jej wielkość jest określana zwykle na potrzeby użytków rolnych w hektarach, ale mogą to być działki, pola, szklarnie itp. Należy uzasadnić swój wybór w podstawowych założeniach. Należy wskazać jednostki kontrolne objęte kontrolą występowania. „Jednostka kontrolna” oznacza rośliny, części roślin, towary, materiały, wektory agrofagów, które zostały poddane ocenie w celu zidentyfikowania i wykrycia agrofagów. Jeżeli obszar populacji docelowej nie jest dostępny, należy wskazać „brak” i podać liczbę jednostek kontrolnych, które składają się na populację docelową.

Kolumna 6: Należy wskazać poddane kontroli występowania jednostki epidemiologiczne wraz z ich opisem i jednostką miary. „Jednostka epidemiologiczna” oznacza jednorodny obszar, na którym interakcje między agrofagiem, roślinami żywicielskimi oraz czynnikami i warunkami abiotycznymi i biotycznymi doprowadziłyby do tej samej sytuacji epidemiologicznej w przypadku wystąpienia agrofaga. Jednostki epidemiologiczne są elementami podziału populacji docelowej, które są jednorodne pod względem epidemiologii i obejmują co najmniej jedną roślinę żywicielską. W niektórych przypadkach cała populacja roślin żywicielskich w danym regionie, na danym obszarze lub w danym kraju może być określona jako jednostka epidemiologiczna. Mogą to być regiony NUTS, obszary miejskie, lasy, ogrody różane lub gospodarstwa rolne bądź hektary. Wybór ten należy uzasadnić w podstawowych założeniach.

Kolumna 7: Należy wskazać metody stosowane podczas kontroli występowania, w tym liczbę czynności wykonanych w każdym przypadku, w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania każdego z agrofagów. Wskazać „brak”, kiedy informacje w określonej kolumnie nie są dostępne.

Kolumna 8: Należy podać szacunkową ocenę skuteczności pobierania próbek. Skuteczność pobierania próbek oznacza prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny. W przypadku wektorów jest to skuteczność metody pod względem wychwycenia wektora dodatniego, gdy wektor taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania. W przypadku gleby jest to skuteczność wyboru próbki gleby zawierającej agrofaga, gdy agrofag taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania.

Kolumna 9: „Czułość metody” oznacza prawdopodobieństwo prawidłowego wykrycia występowania agrofaga w ramach danej metody. Czułość metody definiuje się jako prawdopodobieństwo, że test na rzeczywiście dodatnim żywicielu da wynik dodatni i wynik ten zostanie potwierdzony oraz że żywiciel ten nie zostanie błędnie zidentyfikowany. Wartość tę uzyskuje się przez pomnożenie wartości określającej skuteczność pobierania próbek (tj. prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny) przez wartość określającą czułość diagnostyczną (uzyskaną na podstawie ocen wizualnych lub badania laboratoryjnego wykorzystywanego w procesie identyfikacji).

Kolumna 10: Należy podać czynniki ryzyka w różnych wierszach, wypełniając tyle wierszy, ile jest konieczne. Dla każdego czynnika ryzyka należy wskazać poziom ryzyka i odpowiadające mu ryzyko względne oraz udział populacji roślin żywicielskich.

Kolumna B: Należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów dla każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”. Informacje, które należy podać w tych kolumnach, są związane z informacjami zamieszczonymi w kolumnie 7 „Metody wykrywania”.

Kolumna 15: Należy wskazać liczbę miejsc, w których założono pułapki, jeżeli liczba ta różni się od liczby pułapek (kolumna 14) (np. ta sama pułapka jest wykorzystywana w różnych miejscach).

Kolumna 18: Należy wskazać liczbę próbek, w przypadku których stwierdzono wynik dodatni lub ujemny lub w przypadku których wynik nie został określony. Probki „nieokreślone” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara itp.) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 19: Należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania.

Kolumna 20: należy wskazać czułość kontroli występowania zgodnie z ISPM 31. Tę wartość osiągniętego poziomu ufności w odniesieniu do niewystępowania agrofaga oblicza się na podstawie przeprowadzonych badań (lub pobranych próbek), biorąc pod uwagę czułość metody i szacowane nasilenie.

Kolumna 21: należy wskazać szacowane nasilenie na podstawie szacunków przed kontrolą występowania dotyczących prawdopodobnego rzeczywistego nasilenia agrofaga na danym polu. Szacowane nasilenie określa się jako cel kontroli występowania i odpowiada ono kompromisowi, który ustalają osoby zarządzające ryzykiem pomiędzy ryzykiem wystąpienia agrofaga a zasobami dostępnymi na potrzeby kontroli występowania. Zazwyczaj na potrzeby kontroli wykrywającej przyjmuje się wartość równą 1 %.

CZĘŚĆ III

Elementy sprawozdania rocznego dotyczące podsumowania wyników kontroli występowania i aktualizacji statusu agrofagów objętych kontrolą występowania, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. c)

W sprawozdaniu podsumowuje się wyniki kontroli występowania i aktualizuje się status każdego agrofaga objętego coroczną kontrolą występowania zgodnie z międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych (ISPM 8) i poniższym wzorem formularza:

Aktualizacja statusu każdego agrofaga objętego coroczną kontrolą występowania zgodnie z międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych (ISPM 8)

	Agrofag	Status agrofaga na początku kontroli występowania	Zaktualizowany status agrofaga po corocznej kontroli występowania
1.			
n			

ZAŁĄCZNIK II

Format wieloletnich programów kontroli występowania przewidzianych w art. 23 rozporządzenia (UE) 2016/2031 oraz praktyczne ustalenia dotyczące stosowania elementów określonych w tym artykule

CZĘŚĆ I

Informacje ogólne, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)

1. Wzór formularza

Informacje ogólne – lata [lata]

- Państwo członkowskie:
- Właściwy organ:
- Osoba wyznaczona do kontaktów (imię i nazwisko, stanowisko zajmowane we właściwym organie, nazwa organizacji, numer telefonu i adres e-mail do kontaktów):
- Szczegółowy cel na każdy rok realizacji wieloletniego programu kontroli występowania (aby uzyskać więcej szczegółów, zob. lit. a) w poniższej sekcji „Praktyczne ustalenia”):
- Uzasadnienie zgodnie z art. 22 ust. 1 i art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031 w przypadku niewłączenia niektórych agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów tymczasowo kwalifikujących się jako agrofagi kwarantannowe dla Unii lub agrofagów priorytetowych (w ujęciu rocznym) do wieloletniego programu kontroli występowania (aby uzyskać więcej szczegółów, zob. lit. b) w poniższej sekcji „Praktyczne ustalenia”):

Agrofag	Uzasadnienie niewłączenia do wieloletniego programu kontroli występowania

- Metody rejestrowania i przekazywania zebranych informacji (aby uzyskać więcej szczegółów, zob. lit. c) w poniższej sekcji „Praktyczne ustalenia”):
- Przekazane przez państwo członkowskie ogólnodostępne podsumowanie (do publikacji na stronie internetowej Komisji, 350–2 000 słów) (więcej szczegółów znajduje się w lit. d) w sekcji poniżej, „Praktyczne ustalenia”):

2. Praktyczne ustalenia

- a) Należy krótko opisać i przedstawić uzasadnienie rozpowszechnienia agrofagów podczas 5–7 lat trwania programu wieloletniego.
- b) Zgodnie z art. 22 ust. 1 i art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031 należy podać uzasadnienie w odniesieniu do każdego z agrofagów nieobjętych wieloletnim programem kontroli występowania.
- c) W informacjach dotyczących metod rejestrowania i przekazywania zebranych informacji należy uwzględnić krótki opis głównych metod stosowanych do przeprowadzania kontroli występowania i przekazywania wyników tych kontroli występowania na terytorium państwa członkowskiego.
- d) W ogólnodostępnym podsumowaniu należy uwzględnić następujące elementy:
  - krótki opis i zakres wieloletniego programu kontroli występowania,
  - krótki opis metodologii, która ma zostać wykorzystana podczas kontroli występowania, w tym wszelkich nowych lub innowacyjnych technologii (jeżeli dotyczy),
  - łączną liczbę agrofagów objętych kontrolą występowania,
  - link do strony internetowej właściwego organu krajowego zawierającej bardziej szczegółowe informacje (jeżeli jest dostępna).

Wzory formularzy na potrzeby wieloletnich programów kontroli występowania, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b)

1. Elementy wieloletniego programu kontroli występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz agrofagów objętych środkami na podstawie art. 29 i 30 rozporządzenia (UE) 2016/2031 na obszarach, na których nie odnotowano występowania tych agrofagów

1.1. Wzór formularza

„Wieloletni program kontroli występowania na lata [lata] w odniesieniu do agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz agrofagów objętych środkami na podstawie art. 29 i 30 rozporządzenia (UE) 2016/2031 na obszarach, na których nie odnotowano występowania agrofagów

1. Rok	2. Agrofagi kontrolowane w grupach	3. Agrofag	4. Położenie geograficzne	5. Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania		6. Obszary ryzyka	7. Materiał roślinny/towar	8. Wykaz gatunków roślin	9. Harmonogram	10. Szczegóły kontroli występowania: A) Liczba ocen wizualnych na jedną grupę B) Łączna liczba próbek C) Liczba próbek niewykazujących objawów (w stosownych przypadkach) D) Rodzaj pułapek (lub inne alternatywne metody, np. czerpaki entomologiczne) E) Liczba pułapek (innych metod pozyskiwania) F) Liczba miejsc, w których założono pułapki (jeżeli inna niż dane przedstawione w lit. E)) G) Rodzaj testów (np. identyfikacja mikroskopowa, PCR itp.) H) Liczba testów I) Inne środki (np. psy tropiące, drony, śmigłowce, kampanie informacyjne itp.) J) Liczba innych środków										11. Uwagi				
				Opis	Liczba					A	B	C	D	E	F	G	H	I	J					
Rok 1	Grupa 1 – Dopuszczone miejsca pro- dukcji																							
	Grupa 2																							

Rok n	Grupa 1 – Dopuszczone miejsca pro- dukcji																				
	Grupa 2																				

„

1.2. Praktyczne ustalenia

Kolumna 2: Z wyjątkiem pozycji „Grupa 1 – Dopuszczone miejsca produkcji” nie ma obowiązku planowania kontroli występowania dla każdej grupy agrofagów. W stosownych przypadkach należy wskazać grupę agrofagów, która będzie kontrolowana łącznie (np. agrofagi owoców cytrusowych, agrofagi lasów liściastych, agrofagi lasów iglastych, agrofagi zbóż, agrofagi ziemniaków, inne – należy podać, jakie). W przypadkach, w których jeden agrofag wystąpi w kilku grupach, w programie należy uwzględnić informacje dotyczące tego agrofaga odpowiednio w każdej grupie.

Dla pozycji „Grupa 1 – Dopuszczone miejsca produkcji” należy podać wykaz agrofagów, których będą dotyczyć kontrole występowania, wypełniając więcej niż jeden wiersz, jeśli jest to konieczne do określenia różnych miejsc kontroli występowania w kolumnie 5 „Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania”. W przypadku tej grupy należy podać dane dla poszczególnych agrofagów, bez ujęcia grupowego. Dopuszczone miejsca produkcji oznaczają miejsca, których podmiot jest upoważniony przez właściwy organ do wydawania paszportów roślin.

Kolumna 3: Należy podać nazwę systematyczną agrofaga (wymienioną w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072 lub w dowolnym szczególnym środku dla danego agrofaga) – po jednym agrofagu w wierszu.

Kolumna 4: Należy wskazać położenie geograficzne miejsc, w których zostaną przeprowadzone kontrole występowania, najlepiej za pomocą najniższych dostępnych na tym etapie poziomów NUTS. W przypadku agrofagów zgłaszanych w grupach można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące wszystkich agrofagów z danej grupy. W przypadku agrofagów, które nie są zgłaszane w grupach, można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące jednego agrofaga. W stosownych przypadkach można również wypełnić tyle wierszy, ile wynosi liczba zgłoszonych lokalizacji.

Kolumna 5: Należy wskazać miejsca przeprowadzenia kontroli, wypełniając więcej niż jeden wiersz na jednego agrofaga w przypadku, gdy wynika to ze szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów, a także podać liczbę miejsc, w których zostanie przeprowadzona kontrola występowania. W przypadku agrofagów zgłaszanych w grupach można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące wszystkich agrofagów z danej grupy i podać łączną liczbę miejsc przeprowadzenia kontroli występowania. W przypadku agrofagów, które nie są zgłaszane w grupach, można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące jednego agrofaga i podać łączną liczbę miejsc przeprowadzenia kontroli występowania. Wybierając opcję „inne”, należy określić rodzaj miejsca:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcji): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;

2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. prywatne ogrody; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca itp.);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 6: Opcjonalnie lub w stosownych przypadkach określonych w szczególnych wymogach prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów. Należy wskazać obszary ryzyka na podstawie biologii danego agrofaga/danych agrofagów, obecności roślin żywicielskich, warunków ekoklimatycznych oraz zagrożonych lokalizacji.

Kolumna 7: Należy wskazać: rośliny, owoce, nasiona, glebę, materiał opakowaniowy, drewno, maszyny, pojazdy, wodę, inne, aby określić konkretny przypadek. W przypadku gdy szczególny wymóg prawny dotyczący kontroli występowania agrofagów zawiera wykaz towarów podlegających kontroli występowania, program powinien uwzględnić działania planowane dla każdego towaru w oddzielnych wierszach.

Kolumna 8: Należy przedstawić wykaz gatunków/rodzajów roślin, które zostaną poddane kontroli występowania. Jeżeli wynika to ze szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów, program powinien obejmować wykaz gatunków/rodzajów roślin z wykorzystaniem oddzielnego wiersza dla każdego gatunku/rodzaju rośliny.

Kolumna 9: Należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzane będą kontrole występowania. W przypadku agrofagów zgłaszanych w grupach można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące wszystkich agrofagów z danej grupy. W przypadku agrofagów, które nie są zgłaszane w grupach, można połączyć w jednym wierszu dane dotyczące jednego agrofaga.

Kolumna 10: Należy podać szczegóły kontroli występowania, uwzględniając szczególne wymogi prawne dla każdego agrofaga. Wskazać „brak”, kiedy informacje w określonej kolumnie nie są dostępne. Dane z tej kolumny można połączyć wyłącznie na tym samym poziomie grupy agrofagów pod względem liczby ocen wizualnych. Jeżeli wynika to ze szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania agrofagów, należy wypełnić oddzielne wiersze (np. plan wykorzystania różnych rodzajów testów i ich liczba).

Kolumna 7: Należy wskazać jednostki epidemiologiczne, które mają zostać poddane kontroli występowania, wraz z ich opisem i jednostką miary. „Jednostkę epidemiologiczną” definiuje się jako jednorodny obszar, na którym interakcje między agrofagiem, roślinami żywicielskimi oraz czynnikami i warunkami abiotycznymi i biotycznymi doprowadziłyby do tej samej sytuacji epidemiologicznej w przypadku wystąpienia agrofaga. Jednostki epidemiologiczne są elementami podziału populacji docelowej, które są jednorodne pod względem epidemiologii i obejmują co najmniej jedną roślinę żywicielską. W niektórych przypadkach cała populacja roślin żywicielskich w danym regionie, na danym obszarze lub w danym kraju może być określona jako jednostka epidemiologiczna. Mogą to być regiony NUTS, obszary miejskie, lasy, ogrody różane lub gospodarstwa rolne bądź hektary. Wybór ten należy uzasadnić w podstawowych założeniach.

Kolumna 8: Należy wskazać metody, które będą stosowane podczas kontroli występowania, w tym liczbę czynności wykonanych w każdym przypadku, w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących kontroli występowania każdego z agrofagów. Wskazać „brak”, kiedy informacje w określonej kolumnie nie są dostępne. Należy wpisać „tak/nie” w rubryce „Oceny wizualne” oraz podać szczegóły dotyczące metod zakładania pułapek, testów i innych środków.

Kolumna 9: Należy podać szacunkową ocenę skuteczności pobierania próbek. Skuteczność pobierania próbek oznacza prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny. W przypadku wektorów jest to skuteczność metody pod względem wychwycenia wektora dodatniego, gdy wektor taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania. W przypadku gleby jest to skuteczność wyboru próbki gleby zawierającej agrofaga, gdy agrofag taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania.

Kolumna 10: „Czułość metody” oznacza prawdopodobieństwo prawidłowego wykrycia występowania agrofaga w ramach danej metody. Czułość metody definiuje się jako prawdopodobieństwo, że test na rzeczywiście dodatnim żywicielu da wynik dodatni i wynik ten zostanie potwierdzony oraz że żywiciel ten nie zostanie błędnie zidentyfikowany. Wartość tę uzyskuje się przez pomnożenie wartości określającej skuteczność pobierania próbek (tj. prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny) przez wartość określającą czułość diagnostyczną (uzyskaną na podstawie oceny wizualnej lub badania laboratoryjnego wykorzystywanego w procesie identyfikacji).

Kolumna 11: Należy podać czynniki ryzyka w różnych wierszach, wypełniając tyle wierszy, ile jest konieczne. Dla każdego czynnika ryzyka należy wskazać poziom ryzyka i odpowiadające mu ryzyko względne oraz udział populacji roślin żywicielskich.

Kolumna B: Należy wskazać liczbę planowanych działań ze wskazaniem rodzaju tych działań. Wskazać „brak”, kiedy informacje w określonej kolumnie nie są dostępne. Informacje, które należy podać w tych kolumnach, są związane z informacjami zamieszczonymi w kolumnie 8 „Planowane metody wykrywania”.

Kolumna 16: Należy wskazać liczbę miejsc, w których założono pułapki, jeżeli liczba ta różni się od liczby pułapek (kolumna 15) (np. ta sama pułapka jest wykorzystywana w różnych miejscach).

Kolumna 20: należy wskazać czułość kontroli występowania zgodnie z ISPM 31. Tę wartość osiągniętego poziomu ufności w odniesieniu do niewystępowania agrofaga oblicza się na podstawie przeprowadzonych badań (lub pobranych próbek), biorąc pod uwagę czułość metody i szacowane nasilenie.

Kolumna 21: należy wskazać szacowane nasilenie na podstawie szacunków przed kontrolą występowania dotyczących prawdopodobnego rzeczywistego nasilenia agrofaga na danym polu. Szacowane nasilenie określa się jako cel kontroli występowania i odpowiada ono kompromisowi, który ustalają osoby zarządzające ryzykiem pomiędzy ryzykiem wystąpienia agrofaga a zasobami dostępnymi na potrzeby kontroli występowania. Zazwyczaj na potrzeby kontroli wykrywającej przyjmuje się wartość równą 1 %.